

Găsiți un expert**I. Listele și registrele de experți**

În Danemarca există mai multe tipuri de experți, iar numirea, procedurile și existența unei liste publice/unui registru public de experți depind de tipul de experți în cauză.

Exemple de experți:

Expert evaluator

Evaluator al instanței competente în materie de chirii

Experți în chestiuni legate de copii

Expert în evaluare

Experți tehnici în cauze minore

De asemenea, asociațiile pot pune la dispoziție experți în anumite domenii.

În unele cazuri, instanța poate găsi un expert într-o bază de date internă, la care au acces toate instanțele din Danemarca. Procedurile pentru numirea acestor experți pot varia, însă o trăsătură comună a tuturor experților este aceea că trebuie să aibă o reputație ireproșabilă. De asemenea, lista/registru acestor experți va fi publicat(ă) uneori pe site-ul instanțelor din Danemarca, pentru asigurarea transparenței.

În alte cazuri, instanța poate să numească orice persoană pe care o consideră adecvată și competentă. În astfel de cazuri, unele organizații publice au registre de experți, din care instanța poate să aleagă atunci când problema în cauză intră în domeniul lor de competență, de exemplu criminalistica. Atunci când nu există nicio listă și dacă ambele părți litigante sunt de acord, instanța va numi un expert care pare a fi competent. Pot fi numite numai persoanele cu reputația ireproșabilă.

II. Calificările experților

Nu există cerințe pentru calificările experților. Instanța nu are obligația de a respecta avizul experților, dar îl poate evalua în mod liber. Acest lucru este valabil, de asemenea, pentru forța probantă a elementelor de probă. În cazul în care Administrația instanțelor daneze ia în considerare cererile experților care ar dori să lucreze ca experți în cauze minore, aceasta consultă organizațiile industriale relevante și solicită un cazier judiciar. În afară de acest lucru, nu există cerințe cu privire la educația sau experiența profesională a experților.

III. Remunerația experților

Remunerația depinde de tipul de experți implicați în cauza respectivă.

Remunerația **experților evaluatori, a evaluatorilor instanței competente în materie de chirii și a experților în chestiuni legate de copii** este prevăzută prin lege, iar Administrația instanțelor daneze este cea care stabilește normele de remunerare (articolul 93 din Legea privind administrarea justiției și articolul 172 din Legea privind serviciile sociale).

În acțiunile civile în care este necesară o **evaluare efectuată de experți**, de exemplu un raport tehnic, nu există tarife impuse sau restricții pentru onorariile experților. Aceștia nu pot fi plătiți în avans. Instanța stabilește onorariul de plătit expertului numit de instanță pentru raportul său și pentru prezența în instanță, precum și rambursarea oricărui cheltuieli suportate. Înainte de a lua o decizie, instanța va solicita observațiile părților. În același timp, instanța va decide modalitatea în care onorariul urmează să fie împărțit între părți (articolul 208 din Legea privind administrarea justiției).

Partea care a solicitat instanței să comande un raport de expertiză și reprezentantul legal al părții respective vor suporta cheltuielile implicate. Totuși, cealaltă parte și reprezentantul său legal trebuie să suporte, de asemenea, partea de cheltuieli care corespunde răspunsului la întrebările pe care le formulează.

Partea care a solicitat ca expertul să fie citat să participe la ședința de judecată va suporta cheltuielile în această privință. Instanța poate să solicite părților să acorde garanții pentru cheltuielile aferente raportului de expertiză pe care l-au solicitat (articolul 208 din Legea privind administrarea justiției).

În procedurile penale, se aplică norme similare privind rapoartele de expertiză (cu modificările necesare) (articolul 210 din Legea privind administrarea justiției).

În ceea ce privește experții tehnici din **cauzele minore**, experții trebuie să ofere o estimare a cheltuielilor preconizate și nu au voie să răspundă întrebărilor tehnice înainte ca remunerația să fie dispusă. Ulterior, părțile trebuie să formuleze observații cu privire la estimarea cheltuielilor cu experții. Este important faptul că, în cazul în care părțile nu pot să ofere garanții pentru cheltuieli, instanța poate să decidă că respectiva cauză va continua fără raportul de expertiză. Administrația instanțelor daneze stabilește normele (articolul 404 din Legea privind administrarea justiției).

IV. Răspunderea experților

Nu există nicio normă specifică aplicabilă răspunderii experților. Expertul trebuie să respecte normele profesionale care reglementează specialitatea sa, imparțialitatea și secretul profesional. Așadar, răspunderea experților este guvernată de normele generale privind răspunderea civilă/normele contractuale. Aceste norme nu prevăd nicio limită pentru răspundere.

Expertul care nu respectă normele profesionale conform așteptărilor poate fi înlocuit, onorariul său poate fi redus sau poate chiar să fie considerat răspunzător.

Comportamentul infracțional pe durata desfășurării misiunii poate conduce la acuzații penale.

În cele din urmă, nu există nicio obligație ca experții să își acopere posibila răspundere prin intermediul unei asigurări de răspundere civilă profesională.

V. Informații suplimentare privind procedurile care implică experți

Normele privind procedurile care implică experți sunt disponibile în diferite acte legislative și depind de tipul de experți în cauză. Totuși, majoritatea normelor sunt prevăzute în Legea privind administrarea justiției (Legea consolidată nr. 1284 din 14.11.2018). În ceea ce privește experții în chestiuni legate de copii, normele sunt prevăzute parțial în Legea privind serviciile sociale.

Unele părți din Legea privind administrarea justiției sunt traduse în limba engleză.

1. Numirea experților

În materie civilă, experții pot fi numiți de către instanță sau de către părți. Una dintre părți poate solicita instanței să dispună ca un expert să prezinte un raport cu privire la unul sau mai multe aspecte.

În materie penală, instanța hotărăște dacă ar trebui să aibă loc intervenția unui expert, atunci când învinutului sau parchetul solicită acest lucru. Atât apărarea, cât și parchetul poate să solicite martori experți.

Experții trebuie să raporteze orice conflict de interese cu una dintre părți.

În cauzele minore (cauzele fără valoare economică sau cu o valoare mai mică de 5 000 de coroane daneze), judecătorul poate decide să solicite avizul unui expert. Experții care prestează servicii în cauze minore sunt numiți de Administrația instanțelor daneze.

a) Numirea de către o instanță

Președintele completului de judecată/instanța numește experții evaluatori etc. pentru fiecare cauză în parte, în cazul în care se consideră necesară expertiza acestora. Președintele completului de judecată alege un expert evaluator din lista/registrul/baza de date intern(ă) relevant(ă), dar, în unele situații, nu este obligat să aleagă din acestea. Înainte ca președintele completului de judecată/instanța să decidă să numească experții evaluatori, părțile pot să formuleze observații cu privire la decizie.

În cazurile în care părțile solicită o evaluare efectuată de experți, acestea pot numi un expert, însă instanța nu are obligația de a le respecta decizia. Atunci când părțile convin cu privire la numele unui expert, judecătorul îl va numi, în general (chiar dacă nu are obligația de a face acest lucru). În cazul în care instanța numește expertul, instanța ar trebui să informeze părțile cu privire la persoana pe care intenționează să o numească și să le permită părților să prezinte observații. În cazul în care există o listă/un registru, instanța sau partea respectivă va alege, în mod normal, un expert din această listă/acest registru, dar nu are întotdeauna obligația de a face acest lucru.

b) Numirea de către părți

Atunci când părțile doresc să numească un expert pentru a emite un aviz, acestea trebuie să urmeze un anumit proces: ori de câte ori părțile solicită un raport de expertiză în cauzele civile, acestea trebuie să depună o cerere scrisă în instanță. Cererea trebuie să conțină informații privind scopul raportului de expertiză și obiectul acestuia, respectiv efectuarea unei evaluări de către un expert.

În cazul în care instanța permite acest lucru, părțile trebuie să adreseze întrebări instanței. După primirea întrebărilor, instanța numește unul sau mai mulți experți. Astfel cum se descrie mai sus, părțile numesc, de asemenea, un expert, dar instanța nu are obligația de a le respecta decizia.

2. Procedură

a) Procedura civilă

Procedura depinde de tipul de experți implicați în cauza respectivă. Uneori, expertul este citat la o ședință de judecată pentru a răspunde unor întrebări privind obiectul cauzei, de exemplu, un expert în chestiuni legate de copii în dreptul familiei, o evaluare a aspectelor tehnice efectuată de către un expert și, uneori, expertul trebuie doar să elaboreze un raport scris. În alte situații, expertul acționează în calitate de judecător și ia parte la deliberări.

În continuare sunt prezentate două exemple:

Expertul evaluator numit de președintele completului de judecată/instanță pentru o anumită cauză, în cazul în care expertiza sa este considerată necesară, acționează în calitate de judecător (dar care are cunoștințe de specialitate într-o disciplină specifică) și participă la deliberările instanței. În dreptul familiei, instanța va fi asistată de experți în chestiuni legate de copii.

În situațiile în care o evaluare efectuată de către un expert este relevantă cu privire la un anumit aspect, expertul trebuie să răspundă întrebărilor formulate de instanță printr-un raport scris adresat instanței. Expertul trebuie să informeze părțile cu privire la data și locul inspecției. În cazul în care raportul de expertiză este deficitar, instanța poate solicita expertului să efectueze din nou inspecția sau să o completeze cu un raport scris suplimentar. Pentru raportul de expertiză există modele predefinite. Instanța nu monitorizează activitatea expertului. După ce raportul a fost depus, părțile pot adresa expertului întrebări suplimentare, dacă instanța permite acest lucru. Ulterior, instanța va decide dacă expertul trebuie să prezinte răspunsurile la întrebările suplimentare în scris, într-un raport suplimentar, sau verbal, în cadrul unei ședințe de judecată. De asemenea, expertul poate fi citat să participe la o ședință de judecată pentru a răspunde unor întrebări legate de raport.

Avizele scrise sau verbale ale experților sunt contestate de către părți pe parcursul procesului. În orice caz, judecătorul nu are niciodată obligația de a respecta avizele experților.

b) Altele

În cauzele penale, martorii experți sunt, de asemenea, o opțiune. Aceștia sunt citați și, de obicei, participă la ședința de judecată.

Informațiile prezentate aici au fost colectate pe parcursul proiectului Find an Expert (Găsește un expert), de la persoane de contact din fiecare țară selectate de Institutul European de Expertiză și Experți EEEI.

Ultima actualizare: 09/09/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.